

[Socialministeren.]

medlem hr. Ib Thyregod. Men jeg vil dog nok på forhånd sige, at det er en lille fordel for en lille kreds af privatpensionister, der her er tale om, og at den særfordel, som de får, efter min mening ikke kan give anledning til, at man nu breder forholdene ud og ændrer afgørende på fradragsreglerne, når vi dog i løbet af 5 år har dem fuldkommen af vejen.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem fru Clara Munck, at der jo ikke er tale om, at man efter § 29 kan undtage 2.400 kr. og, hvis man venter, til man er 72 år, et endnu højere beløb ifølge bestemmelserne i folkepensionsloven; for endnu inden man er kommet så højt op, er fradragsreglerne jo afskaffet. Det højeste, man kan komme op på i forhold hertil, er 600 kr. det første år og 720 kr. det år, da fradragsreglerne er helt afskaffet. Jeg vil gerne i udvalget fremlægge et regnskab for, hvordan det reelt kommer til at se ud.

Det ærede medlem fru Clara Munck var også inde på refusionssystemet og efterlyste i den forbindelse, hvor langt man var kommet med gennemgangen af samtlige refusionsregler i forholdet til kommunerne. Det kan jeg ikke svare på i dag, men jeg kan skaffe udvalget det at vide. Jeg må dog gøre opmærksom på, at vi netop i det foreliggende lovforslag foretager en forenkling af refusionssystemet, så det i enhver henseende i forhold til folkepensionsproblemerne bliver meget let at gå til, idet vi skærer igennem alle de mange mellemregninger og kommer frem til en forenklet procent, hvorefter staten betaler 82 pct. og kommunerne 18 pct. af udgifterne. Det vil blive meget enkelt at gå til. Jeg synes, at det faktisk ville være gunstigt, hvis man kunne gå videre ad den vej over for andre sociale udgifter i forholdet til staten, fordi der jo til tider er tale om ganske indviklede ting her.

Til det ærede medlem fru Grethe Philip vil jeg sige, at ligesom vi her mener, at der er grund til at gøre et fremstød for de ældre aldersgrupper, mener vi, at der kan være og også er god grund til i en velstandstigningsperiode at se til, at de andre grupper inden for sociallovgivningen er med. I går behandlede vi i folketinget spørgsmålet om børnebidraget, og der kan være

andre grupper, der må ligestilles hermed. Der kan være spørgsmål om ulykkesforsikring, der kan være spørgsmål om arbejdsløshedsforsikring, som det ærede medlem hr. Chr. Madsen har fremsat lovforslag om, og der kan være spørgsmål om sygekasserne, som der også er stillet forslag om. Alt dette er, om jeg så må sige, i bagning og dukker frem før eller senere.

Jeg tror, at et af de punkter, på hvilket vi skal være mest opmærksom i socialpolitikken, er, at de lavest lønnede arbejderfamilier eller andre familier med børn ikke kommer i et ganske skævt forhold f. eks. til pensionsproblemerne. Det var svært for mig at forstå, om det ærede medlem hr. Chr. Madsen helhertet gik ind for den fulde folkepension. Jeg synes, der blev stillet en hel masse betingelser; der var således også en betingelse om en højeste grænse. Jeg kommer til at minde det ærede medlem om en bemærkning i betænkningen om almindelig folkepension, hvor det ærede medlem i en særudtalelse siger — side 38 —:

„I princippet kan jeg gå ind for et forslag om fuld folkepension — uanset indtægt. Men en sådan ordnings gennemførelse vil være urimelig, hvis der ikke i vid udstrækning tages hensyn til nuværende folke-, enke- og invalidepensionister.“

Altså, det ærede medlem hr. Chr. Madsen gik ind for gennemførelse af fuld folkepension uden hensyn til indkomst, hvis man forbedrede forholdene samtidig for folkepensionister, invalidepensionister og enkepensionister. Det er jo det, vore forslag går ud på.

Derudover vil jeg sige til det ærede medlem hr. Chr. Madsen, at den størrelse, vi bruger at beregne procenten af for de sociale ydelsers minimumsgrænser, er jo lønnen ved fuld beskæftigelse hele året for den ikke-faglærte arbejder i jernindustrien. Vi rapporterer hvert år til Den internationale Arbejdsorganisation i Genève, hvordan vort forhold mellem løn og sociale ydelser er, og når det ærede medlem efterlyste, hvad den sidste opgørelse var, kan jeg svare, at det altså var den, vi sendte til Genève, sidste gang vi rapporterede.

Ud over det, jeg her har sagt, takker jeg varmt for den tilslutning, der er givet til, at vi foreslår videregående foranstaltninger